UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 27. novembra 2007 *

Vo veci C-163/07 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 23. marca 2007,

Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi,

Musa Akar,

so sídlom v Ankare (Turecko), v zastúpení: Ç. Şahin, Rechtsanwalt,

odvolatelia,

ďalší účastník konania:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: P. van Nuffel a F. Hoffmeister, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory U. Lõhmus, sudcovia P. Lindh a A. Arabadjiev (spravodajca),

generálny advokát: M. Poiares Maduro,
tajomník: R. Grass,

po vypočutí generálneho advokáta,

vydal toto

Uznesenie

1 Vo svojom odvolaní spoločnosti Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirkeri a Musa Akar navrhujú zrušenie uznesenia Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 17. januára 2007, Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret a Akar/Komisia (T-129/06, neuverejnený v Zbierke, ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktorým tento súd zamietol ako neprípustné ich žaloby smerujúce jednak k zrušeniu rozhodnutia Komisie MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614 z 23. decembra 2005, týkajúceho sa verejného obstarávania prác pri výstavbe vzdelávacích zariadení v provinciách Siirt a Diyarbakir (ďalej len „sporné rozhodnutie“), a jednak k odkladu výkonu sporného postupu verejného obstarávania.

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 V nadväznosti na uverejnenie oznámenia o verejnom obstarávaní prác pri výstavbe vzdelávacích zariadení v tureckých provinciách Siirt a Diyarbakir (EuropeAid/12601/C/W/TR) odvolatelia podali 21. októbra 2005 svoju prihlášku na zastúpení Komisie Európskych spoločenstiev v Turecku.

3 Na konci verejného obstarávania Komisia rozhodnutím z 29. novembra 2005 zadala zákazku spoločnosti ILCI Ins. San Ve Tic, AS. Listom z 2. decembra 2005 odvolatelia navrhli Komisii zrušenie tohto rozhodnutia. Komisia odmietla tento návrh sporným rozhodnutím obsiahnutým v liste z 23. decembra 2005, ktorý bol faxom oznámený odvolateľom v ten istý deň.

4 Toto rozhodnutie obsahovalo poučenie o opravných prostriedkoch a upozorňovalo odvolateľov na možnosť, ktorú im poskytuje článok 230 ES, podať na súd Spoločenstva žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu o zadaní zákazky v lehote dvoch mesiacov od dátumu listu.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnuté uznesenie

5 Prostredníctvom dvoch advokátov usadených v Turecku podali odvolatelia do kancelárie Súdu prvého stupňa 21. februára 2006 jednu verziu žaloby o neplatnosť sporného rozhodnutia v anglickom jazyku a 23. februára 2006 jednu verziu v tureckom jazyku (ďalej len „prvá žaloba“).

6 V náväznosti na list z kancelárie Súdu prvého stupňa z 21. marca 2006 informujúci odvolateľov, že ich žaloba nemôže byť prejednaná, pretože na účely tohto sporu musia byť zastupovaní advokátom, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu Európskej únie alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „dohoda o EHP“), podali odvolatelia 6. apríla 2006 prostredníctvom Ç. Şahina, advokáta zapísaného v advokátskej komore v Düsseldorfe (Nemecko), preklad anglickej verzie prvej žaloby do nemeckého jazyka.

7 Keďže kancelária Súdu prvého stupňa informovala advokáta Şahina, že opomenul podpísať verziu žaloby v nemeckom jazyku, uvedený advokát dodal 26. apríla 2006 nový exemplár tejto verzie obsahujúci jeho podpis. K tomuto dátumu bola žaloba zapísaná pod číslom T-129/06.

8 Dňa 16. augusta 2006 vzniesla Komisia námietku neprípustnosti žaloby na základe článku 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, vychádzajúcu z oneskoreného podania žaloby.

9 Odvolatelia sa dovolávali existencie okolností spôsobilých ospravedlniť vady, ktorých sa dopustili pri podaní svojej žaloby.

10 Napadnutým uznesením Súd prvého stupňa jednak konštatoval, že prvá žaloba nesplnila podstatnú formálnu náležitosť, ktorej nedodržanie má za následok neprípustnosť žaloby, a síce povinnosť podať žalobu obsahujúcu podpis advokáta, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou dohody o EHP, a jednak, že takáto vada nemohla byť odstránená

po uplynutí lehoty na podanie žaloby. Súd prvého stupňa usúdil, že iba znenie žaloby v nemeckom jazyku podpísané advokátom Şahinom a podané do kancelárie 26. apríla 2006 môže byť považované za žalobu, ktorá spĺňa formálne náležitosti.

11 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa rozhodol, že žaloba, ktorá bola platne podaná až 26. apríla 2006, musí byť považovaná za podanú oneskorene, pretože lehota na podanie žaloby o neplatnosť proti spornému rozhodnutiu uplynula 6. marca 2006.

12 Ako odpoveď na tvrdenie odvolateľov, že omeškanie pri riadnom podaní ich žaloby vyplývajúce z toho, že Komisia opomenula uviesť v spornom rozhodnutí poučenie o pravidlách zastupovania pred súdmi Spoločenstva, predstavovalo ospravedlniteľný omyl, ktorý bráni tomu, aby proti nim bola namietaná lehota na podanie žaloby, Súd prvého stupňa pripomenul, že pokiaľ ide o lehotu na podanie žaloby, pojem ospravedlniteľný omyl musí byť podľa ustálenej judikatúry vykladaný zužujúco. Zdôraznil, že takýto omyl sa môže vzťahovať len na výnimočné okolnosti, najmä keď príslušná inštitúcia konala takým spôsobom, že toto konanie mohlo vyvolať akceptovateľný omyl v úsudku osoby podliehajúcej súdnej právomoci a konajúcej v dobrej viere, ktorá preukázala všetku náležitú starostlivosť vyžadovanú od bežne informovaného subjektu.

13 V nadväznosti na tieto úvahy Súd prvého stupňa v bode 44 napadnutého uznesenia usúdil, že okolnosti, na ktoré sa dovolávajú odvolatelia, neumožňujú dospieť k záveru o existencii ospravedlniteľného omylu na ich strane.

14 Súd prvého stupňa v dôsledku toho zamietol žalobu ako neprípustnú z dôvodu omeškania a zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.

Návrhy účastníkov konania

15 Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnuté uznesenie,

— zrušil sporné rozhodnutie,

— subsidiárne vrátil vec Súdu prvého stupňa, aby ten rozhodol vo veci samej, a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho odvolania.

16 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— odmietol odvolanie ako nedôvodné a

— zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.

O odvolaní

17 Na základe článku 119 rokovacieho poriadku, ak je odvolanie zjavne neprípustné alebo zjavne nedôvodné, Súdny dvor ho môže odôvodneným uznesením kedykoľvek na základe správy sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné otvárať ústnu časť konania.

18 Odvolatelia uviedli na podporu svojho odvolania dva dôvody.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

19 Odvolatelia vyčítajú Súdu prvého stupňa porušenie článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, ako aj článku 24 Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa na Súd prvého stupňa uplatňuje podľa článku 53 prvého odseku tohto štatútu.

20 Odvolatelia v podstate tvrdia, že tieto ustanovenia ukladajú súdom Spoločenstva povinnosť zistiť skutkový stav a konať z vlastnej iniciatívy, takže v prejednávanej veci bol Súd prvého stupňa povinný reagovať, keď mu 21. a 23. februára 2006 bola doručená prvá žaloba podpísaná advokátom, ktorý nemal oprávnenie ich zastupovať.

21 Podľa odvolateľov bol Súd prvého stupňa pred uplynutím lehoty stanovenej na podanie žaloby jednak povinný upozorniť ich na túto formálnu chybu týkajúcu sa spôsobilosti zastupovať účastníka konania a jednak objasniť skutočnosti, ktorých sa týkala prvá žaloba, ako aj nariadiť žalovanej predložiť dokumenty a relevantné písomnosti.

22 Komisia nesúhlasí s tým, že Súd prvého stupňa bol povinný oznámiť odvolateľom pred uplynutím lehoty stanovenej právom Spoločenstva na podanie žaloby o neplatnosť, že prvá žaloba podpísaná dvoma tureckými advokátmi nespĺňala formálne náležitosti stanovené v článkoch 19 a 21 Štatútu Súdneho dvora, a tvrdí, že žaloba preto nebola riadne podaná na Súde prvého stupňa.

23 V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že aj keď je pravdou, že Štatút Súdneho dvora a Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa umožňujú odstránením vád napraviť nesplnenie určitých formálnych náležitostí žaloby, nič to nemení na tom, že aj v týchto prípadoch neodstránenie vád v lehote určenej tajomníkom spôsobuje, ako to aj vyplýva z článku 44 ods.6 tohto rokovacieho poriadku, neprípustnosť žaloby.

24 Podľa Komisie z toho vyplýva, že návrh, akým je žaloba v prejednávanej veci, ktorý nespĺňa takú náležitosť, pre ktorú ani Štatút Súdneho dvora, ani Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa nestanovujú možnosť odstránenia vád, je v každom prípade neprípustný. Keďže neexistuje ustanovenie ukladajúce Súdu prvého stupňa upozorniť osoby podpísané na dokumentoch účastníka konania, ktoré nespĺňajú náležitosti článku 19 Štatútu Súdneho dvora, že týmto dokumentom nie je riadne podaná žaloba, Súd prvého stupňa nie je ani povinný zaslať takéto upozornenie v lehote, ktorá by umožnila žalobcovi podať žalobu v stanovenej lehote.

Posúdenie Súdnym dvorom

25 Ani ustanovenia, ktorých sa dovolávajú odvolatelia, ani žiadne iné ustanovenie Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a Štatútu Súdneho dvora nestanovujú povinnosť pre Súd prvého stupňa upozorniť žalobcu, že jeho žaloba je neprípustná z dôvodu, že nebola podpísaná advokátom, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdmi Spoločenstva.

26 Aj keď je pravdou, že Štatút Súdneho dvora a Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa stanovujú možnosť odstránenia vád žaloby, ktorá nespĺňa určité formálne náležitosti, nič to nemení na tom, že nesplnenie povinnosti zastúpenia advokátom, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou dohody o EHP, v žiadnom prípade nie je jednou z požiadaviek, ktorá môže byť predmetom odstránenia vád po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa článku 21 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

27 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že Súd prvého stupňa sa tým, že nevyzval odvolateľov na odstránenie vád ich návrhu pred uplynutím lehoty na podanie žaloby, keď mu v dňoch 21. a 23. februára 2006 bola doručená prvá žaloba podpísaná advokátom, ktorý nemal oprávnenie zastupovať pred súdmi Spoločenstva, nedopustil žiadnej procesnej chyby.

28 Je preto vhodné prvý odvolací dôvod zamietnuť ako zjavne nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

29 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolatelia tvrdia, že Súd prvého stupňa porušil právo Spoločenstva, pretože ignoroval skutočnosť, že sporné rozhodnutie obsahovalo neúplné alebo nesprávne poučenie o opravných prostriedkoch. Keďže toto rozhodnutie neupresnilo, ani ako, ani kým mohol byť opravný prostriedok podaný, a obmedzilo sa len na informovanie svojich adresátov o existencii opravného prostriedku, ako aj o lehote na jeho podanie, viedlo odvolateľov k domnienke, že žaloba môže byť podaná v tureckom jazyku a nimi samými. Pokiaľ poučenie o opravných prostriedkoch chýba, je nesprávne alebo neúplné, lehota na podanie žaloby o neplatnosť nie je dva mesiace, ale jeden rok.

30 Okrem toho odvolatelia tvrdia, že štátni príslušníci tretích štátov by mali dostať ešte podrobnejšie informácie týkajúce sa opravných prostriedkov, ako sú informácie určené občanom Únie.

31 Komisia odpovedá, že v práve Spoločenstva neexistuje ani všeobecná povinnosť informovať adresátov aktov o možnostiach podať na súdny orgán opravný prostriedok, ani povinnosť uviesť lehoty na ich podanie.

32 Aj keď je pravdou, že nemožno vylúčiť, že Súdny dvor a Súd prvého stupňa môžu podľa článku 45 Štatútu Súdneho dvora pokladať nesprávne poučenie o opravných prostriedkoch podané inštitúciou Spoločenstva za náhodnú okolnosť alebo vyššiu

moc, takže voči dotknutým osobám nemôže byť namietaný žiaden zánik práva založený na uplynutí lehoty, v prejednávanej veci tomu tak nie je.

33 Sporné rozhodnutie totiž tým, že sa obmedzuje na poučenie o existencii opravného prostriedku, lehote na jeho podanie, ako aj o príslušnom súde, a tým, že neuvádza žiadne formálne požiadavky na podanie žaloby, nemohlo vyvolať omyl v úsudku odvolateľov.

34 Nakoniec Komisia odmieta tvrdenie odvolateľov, podľa ktorého štátni príslušníci tretích štátov by mali dostať ešte podrobnejšie informácie týkajúce sa opravných prostriedkov, ako sú informácie určené občanom Únie, pretože informácia, ktorá je správna a dostatočná pre občanov Únie, musí byť rovnako správna a dostatočná aj pre štátnych príslušníkov tretích štátov.

Posúdenie Súdnym dvorom

35 Súd prvého stupňa správne usúdil, že skutočnosť, že sporné rozhodnutie neuvádzalo, že riadne podanie žaloby možno uskutočniť len prostredníctvom advokáta, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou dohody o EHP, neviedla odvolateľov k tomu, že by sa dopustili ospravedlniteľného omylu, ktorý by v ich prospech umožňoval vylúčiť použitie kogentných noriem Spoločenstva upravujúcich lehoty na podanie žaloby.

36 Ako bolo pripomenuté v bode 42 napadnutého uznesenia, ospravedlniteľný omyl sa môže týkať len výnimočných okolností, keď najmä dotknutá inštitúcia vyvolala omyl tým, že konala takým spôsobom, že toto konanie mohlo vyvolať akceptovateľný

omyl v úsudku osoby podliehajúcej súdnej právomoci a konajúcej v dobrej viere, ktorá preukázala všetku náležitú starostlivosť vyžadovanú od bežne informovaného subjektu (rozsudok z 15. decembra 1994, Bayer/Komisia, C-195/91 P, Zb. s. I-5619, body 26 až 28).

37 Ako bolo rozhodnuté v bodoch 43 a 44 napadnutého uznesenia, pretože je podmienka týkajúca sa podpísania žaloby advokátom, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu, podstatnou formálnou náležitosťou stanovenou Štatútom Súdneho dvora a uverejnenou najmä v Zbierke zmlúv Európskej únie, ako aj v *Úradnom vestníku Európskej únie*, mohli odvolatelia vedieť o existencii tejto náležitosti a nemôžu užitočne tvrdiť, že konanie Komisie vyvolalo akceptovateľný omyl v ich úsudku o podmienkach ich zastupovania pred súdmi Spoločenstva. Za týchto podmienok nemožno tvrdiť, že odvolatelia preukázali všetku náležitú starostlivosť vyžadovanú od bežne uvedomelého subjektu.

38 Tento záver nemožno spochybniť tvrdením odvolateľov, podľa ktorého by štátni príslušníci tretích štátov mali dostať ešte podrobnejšie informácie týkajúce sa opravných prostriedkov, ako sú informácie určené obyvateľom Únie.

39 Obom advokátom, ktorí podali prvú žalobu, totiž prislúchalo informovať sa o relevantných ustanoveniach, najmä o článku 19 Štatútu Súdneho dvora, na účel oboznámenia sa s podmienkami zastupovania pred súdmi Spoločenstva.

40 Z tejto analýzy vyplýva, že odvolatelia nepreukázali, že Súd prvého stupňa porušil právo Spoločenstva tým, že neuznal ich omyl ako ospravedlniteľný.

41 Okrem toho, ako Komisia právom uvádza, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že neexistuje ani všeobecná povinnosť inštitúcií Spoločenstva informovať adresátov ich aktov o možnostiach podať príslušný opravný prostriedok, ani povinnosť uviesť zodpovedajúce lehoty na ich podanie (pozri v tomto zmysle uznesenie z 5. marca 1999, Guérin automobiles/Komisia, C-153/98 P, Zb. s. I-1441, bod 15).

42 Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod musí byť taktiež odmietnutý ako zjavne nedôvodný.

43 Vzhľadom na to, že odvolatelia nemali úspech v žiadnom z dôvodov, je opodstatnené odvolanie zamietnuť.

O trovách

44 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 uvedeného rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať odvolateľov na náhradu trov konania a odvolatelia nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) nariadil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi a Musa Akar sú povinní nahradiť trovy konania.

Podpisy